

Překlad

Když zrovna lilo jak z konve, což na pobřeží Atlantiku rozhodně není nic neobvyklého, teklo do našeho citroenu ze všech stran a poryvy větru s ním zmítaly jako s kusem papíru. Působil jako chatrná kocábka, jejíž posádka se vydala na širé moře navzdory varování meteorologů. Na střechu, o jejíž spolehlivosti jsme pochybovali, se snášely provazy deště a my zatím s obavami naslouchali hrozivému burácení bouřky, které uvnitř auta znělo jako ozvěna z hloubi oceánu. Nejprve se pod jednou, poté i pod dalšími mikroskopickými dírkami v plátěné střeše začaly tvořit kapky, které se rychle zvětšily, protáhly směrem dolů, párkrát se lehce zachvěly, oddělily se od látky a po vertikální ose dopadly tu na hlavu, tu na koleno nebo na ruku. Na místech, kde nikdo neseděl, tvořily kapky v prohlubni sedadla malé tůňky, ze kterých nakonec byla docela velká kaluž, kterou bylo třeba vysušit, než si na sedadlo někdo mohl sednout.

Komentář

V překládaném úryvku převládá popis určité situace (jízda v citroenu za silného deště). Autor v něm používá mnohá přirovnání (*tenait du caboteur, comme un appel des grands fonds*), díky kterým je popis docela obyčejné situace podán pro čtenáře poutavým způsobem.

Po formální stránce si lze na první pohled všimnout, že souvětí jsou zpravidla delší. Dodržet stejný rozsah vět i v českém překladu mi přišlo na mnoha místech nemožné. Všimněme si například prvního souvětí - je v něm hned několik přechodníků, které jsou sice velmi užitečné, protože zhušťují a zkracují text, jenže v češtině se musí nějakým způsobem opsat, protože by takový způsob formulace působil archaicky. Z toho důvodu jsem tato dlouhá souvětí rozdělával do více vět.

Největším úskalím pro mě bylo sestavit jednotlivé větné členy a věty tak, aby se text četl snadno, čtenář se v textu dobře orientoval a neměl problém pochopit, co se k čemu vztahuje.

Dobrý komentář, překlad také velmi pěkný

Václav Hrůza